

და და გავარდა დამბაჲ. ის მომხრე-
მოტროლია, გიარა დარბაზი გე-
ვარდა გართი, ეს შემთხვევა ისე უყბ
მოხდა, რომ გიარს ეგრ მოვიდა. მო-
სამსახურე მედიკოტი გამოვიდა და
საქმად და მე და ჩოლაყაშვილიც
იმას გავყვეით. მოსამსახურე მიწეა
შუა გზაში, სწვდა თამაში, წაატო
ტლაობაში და დაავად თავზე—მე
ცმა არ მინახავს, ენაზე მხოლოდ
რომ მუშტები ჰქონდა მოღრებულ-
ად მოსამსახურე. ქალს რეკოლო-
ერი გავარდა ხელოდგან და დამბაჲ:
„ვაიმი, მინახო, მიწველო“. მე მივე-
დი და გავაშველე. მაშინ ჩამოვიდა
თ. ჩოლაყაშვილი, აილა ხელში
რეკოლოერი და უთხრა: ეს თქვენ
ხართ, გენო? რას მერჩოდით, რა დავი-
შავითო? ევეტინამ მიუგო: „შენ დამი-
ლუბე ქმარი! დალუბე მე და ჩემი შვი-
ლები და ოჯახი.“

მე ავიყვანე და გამოავალიე ჩემ
სახლამდე. საშინელი ადუღებულ
იყო, უხარბა და რაღაც ხან-კადმულ
სიტყვებს ჰრატავდა, თმა გაწვიწვილი,
ჰქონდა თვალები სისხლით დასილი
და სხე მუშოლი. თითონ ის იყო
დასუსტებული, რომ ირყედა-დესეფა-
ლებდა გზაში და ძლივს მივაყვ-
ა. ქართულს-გლეჭურს ტანსამოსში
იყო. პირის სახეც ღია ჰქონდა. სი-
ნათლე იყო. მაგრამ ისე უყბ შვი-
ლებს, რომ ვერ ვიციანი, მე მხოლოდ
მაშინ ვიციანი ხმაზე, როცა მოსამსა-
ხურემ წაატო და დამბაჲ „მ-ხაყო
მიწველო“.

კითხვაზე. მე ენაზე, რომ მოსამსა-
ხურე აჯდა თავზე და სცემდა თუ არა,
არ მახსოვს.

კითხვაზე. მე მასხვს, რომ რე-
კოლოერი გადავადო, გართი რომ გა-
მოვიდა.

კითხვაზე. ვიცოდი მტრობა ჰქონ-
დათ ერთმანეთში და ყალბს ფულზე-
და ჩოლაყაშვილმა ასტედა საქმე.

კითხვაზე. ე. გენო როცა მიამე-
და, ლაპარაკობდა წარამარად: ახ, რად

ბულის ხმით, ღიღის გრძობითა და
თვალების გადაქანებით წარმოთქმუ-
ლი.

გარწმუნებით, არ გებმტრებით. ნუ
თუ ეს სასურველია?!

ან რა იყო ის დეტეტი, რომელიც
ბ-ის ქალმა და თითო ლატარაზა
ბ-მან ბერიძეს იმღერეს? ახ, რისთვის
და ისთვის იყო ეს დეტეტი საქართვე-
ნუ თუ მარტო „ქანდარისთვის“, სა-
ღამად ცეცხლს ტაშ უტერენ? რა-
ტომ ის მონაც ალარ იფიქრებ, რომ
თვარტში შეიძლება ასეთი ხალხიც
იყოს, რომელსაც თავის სახლშიაც
გაუფონდა დეტეტები, მხოლოდ მაგის
თანებო-კი არა.

გენო ჩოლაყაშვილი, ბერი
იყო ასეთი ხალხი თვარტში და იმათ
სიკუდილად არ ეცოთ ბან ბერიძეს
დეტეტი.

უნდა სცენაზე ნამღერო სასაცილო
უნდა იყოს თუ საშავალითო?—ჩვენ
მეორე გვერთა.

ოიროდ კიტყვა „კეთილშობილ“
მოაღეროდ კარგებულად
სწორედ მოგახსენათ, არ გვესისხ,
რა საქმიონებამ გამოიწვია მომღერალ-
ქალბების—თუნდაც კეთილშობილ-
ბის—გუნდის დაარსება. რა დანიშ-
ნულბანს ეძლეოთ საზოგადოდ „მო-
მღერლების გუნდს“, ამაზედ ჩემი
აზრი ზემოდ უყვე გამოთქმეთ. მო-
მღერალ ქალბების გუნდზე მხოლოდ
ამავე აზრით, ამავე დანიშნულებით
გვესმის.

მაგრამ არა გეწამს, რომ „ქალბ-
ებამ

დავლინენ?—რატომ არ მოვიკალი,
არა მე იმისი სიკვდილი არ მინდოდა,
უნდა შემეშინებინა. ოჰ, რატომ ნიშ-
ნი არ დავსვი, არა, მე გამოვხანე
ჩემს პატარა სახის წლის შვილს ვან-
ტანგს; ის მოკლავს მავსს. ოხ, რა
ჩაივლინენ? რას მეტყვის ჩემი ქმარი და
სხვა და სხ.

კითხვაზე. კეში ვოლსოვი ჰქვითსაც
შოკაშვილს. თუ ვალბადილი ჰქონ-
და სხე, ადუღებდა ვერ შეაზნით?
როგორი სახის გამომეტყველება ჰქონ-
და?

შოკაშვილი. სახე ტალახიანი ჰქონ-
და.
თავჯდომარე სახე წითელი, ან
თვალები ამღრებული ხომ არა ჰქონ-
და?

შოკაშვილი. როგორ არა, სახეც წი-
თელი ჰქონდა და თვალებიც ამღ-
რებული.

კითხვაზე. კილო გამოთქმის აზ-
რიანი იყო თუ უაზრო?
შოკაშვილი. უაზრო. სრულებით
უტყვედა ერთმანეთში.

კითხვაზე. კეში და წყაღიტი. ჰქონდა
აზრი რამ იმის ლაპარაკს, თუ არა?
შოკაშვილი. არავითარი აზრი არა
ჰქონდა. ის ორატავდა, რაღაც სიფი-
ფეს ლაპარაკობდა.

პროკორონი ჩოლაყაშვილს: ჰხვდათ,
თავადო ჩოლაყაშვილო, მოწამე შოუ-
კაშვილის ჩვენებას, რომ ქალს პირი
გადახდილი ჰქონდაო და თქვენ-კი
უწინეთი სრულებითი მოზურული იყო-
ვი.

ჩოლაყაშვილი. მე ისე მასხვს.
პროკორონი, მაშინ ნამღვილიდ დამ-
ტოცებდა არ შეგიძლიანთ?
ჩოლაყაშვილი. როგორ არა, მე ასე
მგონია, თვალ წინ მიღდა ცნებინა „შალ-
ში“ შეპურული.

თავჯდომარე. ისე იყო შეპურული-
დი, რომ რეკოლოერიც არა სჩნდა?

ჩოლაყაშვილი. სრულებით არა. რე-
კოლოერი რომ დამეწნა, რამეს მო-
ბის გუნდმა? ეს დანიშნულება „შე-
სრულოს, ეს აზრი განაზრკავლოს.
არა გეწამს იმეტომ, რომ „ქალბების
გუნდს“ არსად არ უჩემინია, არსად
არ მოუტყვამს ფეხი ამ აზრით, იმისი
მავალითი-კი, რომ მომღერალ ქა-
ლებს პირველ ფეხს გადადგამხედველ
ფეხს წაშლიდათ და სულ სხვა გზა-
ზე წასულან.—ბერიძა. აი თუნდ
მთელ ევროპას მოიყვანთ მოწმად.

„მომღერალ ქალბების გუნდი“ ახა-
ლი ამბოვი არ არის. ევროპაში და
რუსეთშიც ძნელად მოიპოვება ისე-
თი ქალბი, რომ მომღერალი ქალე-
ბი არა ჰყავდეს. მაგრამ იციო, რა
აღმზრდელი მნიშვნელობა აქვთ ამით
სიმღერას?.. იმის თქმა-კი შეზღუდ-
და, რა სახელითაც ეს მომღერალი
ქალბები ისახელებენ...
ღმერთმა გვიხსნას ასეთ „აღმზრდე-
ლებისაგან“ ღმერთმა იხსნას ჩემი
ქალბებიც, ასეთ განსაცდელისაგან, თუ-
კი ეს მოკლოთ.

ჩემ მხოლოდ ჩვენს პირადს მო-
საზრებას და რწმენას მოგახსენებთ.
არც ერთი და არც მეორე, რასა-
ცკერიველია, არავისთვის საფლდებუ-
ლი არ არის. შესაძლებელია, რომ
ბანი აღნიშნული და მასთან ბერი
სხვაც სულ სხვა თვალთ უყურებდ-
ნენ „მომღერალ ქალბების გუნდს“.

ჩემეც არავის აუხსენებდით, კამა-
თობას არ გავუწვიე. მხოლოდ ერთს
კეთილბეი ბანს აღნიშნული: რას ჰნიშ-
ნავს სიტყვა — „კეთილშობილითა“

ვახერხებდი, რეკოლოერი შალ კემე
ჰქონდა ამოუარებელი.
მოქმე სურამბოვი. მე ამ საქმის
სრულებით არა ვიცო-რა.
გეგაი. თოვის ხმა ხომ არ გავი-
გონიანთ ოდესმე ჯორჯაძის სახლი-
და?

სურამბოვი. თავის დღეში არა.
მაისვე მუდრიკო. მე მოსამსახურედ
ვიყევი „ნახალითიან“. ბუფეტში ვი-
ჯექი და დღინაზე ვილაქ მომავალი
დღედაკი, რომელსაც გლეჭური კა-
ბა ეტყვა და შალიც ეტყია. მხოლოდ
ცხერი-პირი და თვალები უჩანდა
მითხრა.

— „ქნაზი“ მინდა ენაზე, ძალიან
საქირო საქმე მაქვსო.

— ენლა ქნაზი არ მივიღებს-მეთ-
ქი, ვუთხარი მე.

— სთხოვეთ, უთუოდ მიმიღოს.
უთხარი: დღეს რომ „უზრავლენიაში“
დღედაკი იყო თავის ქალის საქმეზე,
ის ამის-თუა და თითონ მიტნობო,
მე არისხენე „ქნაზს“ და ქალიც
მაშინვე თან შემოამყოლიდა. ეთხა-
სი ქნაზს, აი ეს ქალია-მეთქი. ქა-
ლი დარბაზისკენ იყურებოდა. ამ დროს
მიხაკი გამოვიდა, უნდა ეთიხნა რა
უნდოდა, მაგრამ ქალი გამოიქცა კნი-
აშიან და ესროლა დამბაჲ. ქალი
მაშინვე გამოვარდა ვაჭრი. ქნაზისა
დინაბა-დიკირიოთა. ჩვენ ვერ ვიცა-
ვით, გამოვუდქეთ, შუა გზაში ფეხი
აუხსლდა და წვიტა. ამ დროს „ში-
ლაშვილი“ მივიდა და აყუენა.

ბ. ახს. რა სიტყვა მაშინ ქალმა.
შეღაჟოვა. შენ ქმარი დამილუბე და
მეტი გზა არა მქონდაო, მე წინადაც
მინახავს, ვიცნობდი, მაგრამ მაშინ-კი
ვერ ვიციანი. მე არც წამიქციევი და
არც მიტყვი.

თავჯდომარე. შენ გამოამიგებლს
აი რა უწინეთ: ვითომ შენ დაწვიე,
წაატე და დუწვეცემა, ქალა-კი უარს
ამბობ. გეშინიან, თუ არ გასხვოს.

შეღაჟოვა. არა, არა, ახ ვიცი, არ
მასხვს.

ქალთა. რა არის, გამოცანა თუ
უადგილო ხუმრობა? თუ ამითი იმის
თქმა უნდოდა, რომ ჩემი მომღერა-
ლი ქალბები უფარლო ვინმე არ გე-
გონათ, „კეთილშობილინი“ არიან
და „კეთილშობილურად“ მოექცეო-
თი, —თვარტობს ამთვის დარბევისა-
თვის, თვარტობს ჩემს ხომ ამ გვარის
ზრდილობის არა გვესმის-რა.

ღიბა, დიდი ზრდილობა გამოიჩინ-
ენთ, „კეთილშობილურად“ დაუბრ-
დით „კეთილშობილურად“ ქალბებს, „კე-
თილშობილურად“ გავამხევეთ, „კე-
თილშობილურად“ ტაში დავუქართო,
—მხოლოდ ნება გვიბოძეთ ახლა
ჩემეც ვიკითხოთ: თვით ბანი აღნი-
შნული „კეთილშობილურად“ მოგ-
ვექცა ან ჩემე, მამევეთ, ან თვით
„კეთილშობილ“ მომღერალ ქალბებს?
სადღური „კეთილშობილურად“ სცენა-
ზე გამოიყვანათ სამღერალ ქალე-
ბი, —თუნდაც „კეთილშობილინი“ —
რომელითაც არც ხმები აქეთ, არც
ერთმანეთისთვის უწყვეთი ის პაწაწი-
ნა ხმები-კი, რაცა აქეთ, არც სიმ-
ღერა ცოტად რიგანდა და რომელ-
ღერა ცოტად რიგანდა გავწერთა და მე-
სიკის ცოდვაც არ ეტყობათ?

ჰკითხეთ ჩემე ძველბურ ქართველ
ქალბებს, რომელიც კონცერტზე და-
ცსწერენ, რას ამბობენ იმ „გან-ნანა-
ხს“, რომელიც „კეთილშობილურად“
ქალბებმა იმღერეს სცენაზე. ღიბა, „იავ-
ნანამ“ გასტრა, ძალი-კი ბეგის მოკვე-
რა და სიამოვნება-კი, არა მგონია...

დარია შოკაშვილისა. ჩემმა ქმარმა
მოიყვანა შინ ევეტინა ჯორჯაძისა. მე
გამოუტყველო ტანსამოსი, საშინელი
სანახაი იყო ევეტინა. ჩემმა ქმარმა მო-
იყვანა და მატოვა ჩემსა და შემთხვე-
ვების-კი არა უთქვამს-რა. საშინელი
ადუღებულ, გაწვილი იყო და
როცა ტანსამოსს ვუცვლიდი, ხმაც
არ ამოვლიდი. მე არა ვიცოდი-რა, თუ
რა მოხდა, ტანსამოსისთვის ჯორ-
ჯაძისთვისა გავგზავნე ჩემი პატარა მო-
სამსახურე გოგო, 12 წლისა.

კითხვაზე. მე არავითარი მასხვს,
სიტყვა რამე თუ არა ეწინამე. მე მი-
ყუენავთ თვის სახლში და იქ მაშინვე
ზარბაზიშვილის ცოლიც მოვიდა. სხვა
არა შემეშინებია-რა.

კითხვაზე. ვიყო არ გინახათ?
შოკაშვილისა. არა.
კითხვაზე. არ შეგიძლიანთ გიხსენ-
ოთ, როგორი სახე ჰქონდა მაშინ
ქნ. ევეტინა ჯორჯაძისა?
შოკაშვილისა. წითელი. მე არ მახ-
სოვს, ამბობდა თუ არა, ვახტანგი
მოკლავსო.

თავჯდომარე. თქვენ უთხარი გა-
მოამიგებლს, ვითომ ევეტინა ჯორჯა-
ძისა ამბობდა: ახ, რა მოვადინე,
რათ დავატილო, რა მომივიდა ესა.
მე მოვაკვლევინებ იმას ჩემს პატარა
ვახტანგს. ხამუშად ჰრატავდა და
ლაპარაკობდა. სახე ჰქონდა წითე-
ლი, თვალები სისხლით საცეო.

შოკაშვილისა. მართალია, წინა-
დაც ვიცნობდი, მე მაშინ ქმარიც ვერ
ვიციანი. ჩემზე წინ ჩემმა ყმაწვილებმა
ვიცნეს: მე წამოვიყვანე შინ. ის თა-
მამად ამოვიდა. მე მისწრობდა აღ-
მართზე, მე წავეციე და ის-კი არა.
ტასა დაჭანა. მე მაშინ სარკეში
მივად. ვიყავი ძიმა ყმაწვილის ვახ-
ტანგისა. ერთი შვილი ჰყავდა მხო-
ლოდ. მე შევიწინე ძლიერი ადუღე-
ბა და განაჩნებდა. ჩემი ტანსამოსი

მოიყვანა შინ ევეტინა ჯორჯაძისა. მე
გამოუტყველო ტანსამოსი, საშინელი
სანახაი იყო ევეტინა. ჩემმა ქმარმა მო-
იყვანა და მატოვა ჩემსა და შემთხვე-
ვების-კი არა უთქვამს-რა. საშინელი
ადუღებულ, გაწვილი იყო და
როცა ტანსამოსს ვუცვლიდი, ხმაც
არ ამოვლიდი. მე არა ვიცოდი-რა, თუ
რა მოხდა, ტანსამოსისთვის ჯორ-
ჯაძისთვისა გავგზავნე ჩემი პატარა მო-
სამსახურე გოგო, 12 წლისა.

კითხვაზე. მე არავითარი მასხვს,
სიტყვა რამე თუ არა ეწინამე. მე მი-
ყუენავთ თვის სახლში და იქ მაშინვე
ზარბაზიშვილის ცოლიც მოვიდა. სხვა
არა შემეშინებია-რა.

კითხვაზე. ვიყო არ გინახათ?
შოკაშვილისა. არა.
კითხვაზე. არ შეგიძლიანთ გიხსენ-
ოთ, როგორი სახე ჰქონდა მაშინ
ქნ. ევეტინა ჯორჯაძისა?
შოკაშვილისა. წითელი. მე არ მახ-
სოვს, ამბობდა თუ არა, ვახტანგი
მოკლავსო.

თავჯდომარე. თქვენ უთხარი გა-
მოამიგებლს, ვითომ ევეტინა ჯორჯა-
ძისა ამბობდა: ახ, რა მოვადინე,
რათ დავატილო, რა მომივიდა ესა.
მე მოვაკვლევინებ იმას ჩემს პატარა
ვახტანგს. ხამუშად ჰრატავდა და
ლაპარაკობდა. სახე ჰქონდა წითე-
ლი, თვალები სისხლით საცეო.

შოკაშვილისა. მართალია, წინა-
დაც ვიცნობდი, მე მაშინ ქმარიც ვერ
ვიციანი. ჩემზე წინ ჩემმა ყმაწვილებმა
ვიცნეს: მე წამოვიყვანე შინ. ის თა-
მამად ამოვიდა. მე მისწრობდა აღ-
მართზე, მე წავეციე და ის-კი არა.
ტასა დაჭანა. მე მაშინ სარკეში
მივად. ვიყავი ძიმა ყმაწვილის ვახ-
ტანგისა. ერთი შვილი ჰყავდა მხო-
ლოდ. მე შევიწინე ძლიერი ადუღე-
ბა და განაჩნებდა. ჩემი ტანსამოსი

მოიყვანა შინ ევეტინა ჯორჯაძისა. მე
გამოუტყველო ტანსამოსი, საშინელი
სანახაი იყო ევეტინა. ჩემმა ქმარმა მო-
იყვანა და მატოვა ჩემსა და შემთხვე-
ვების-კი არა უთქვამს-რა. საშინელი
ადუღებულ, გაწვილი იყო და
როცა ტანსამოსს ვუცვლიდი, ხმაც
არ ამოვლიდი. მე არა ვიცოდი-რა, თუ
რა მოხდა, ტანსამოსისთვის ჯორ-
ჯაძისთვისა გავგზავნე ჩემი პატარა მო-
სამსახურე გოგო, 12 წლისა.

კითხვაზე. მე არავითარი მასხვს,
სიტყვა რამე თუ არა ეწინამე. მე მი-
ყუენავთ თვის სახლში და იქ მაშინვე
ზარბაზიშვილის ცოლიც მოვიდა. სხვა
არა შემეშინებია-რა.

კითხვაზე. ვიყო არ გინახათ?
შოკაშვილისა. არა.
კითხვაზე. არ შეგიძლიანთ გიხსენ-
ოთ, როგორი სახე ჰქონდა მაშინ
ქნ. ევეტინა ჯორჯაძისა?
შოკაშვილისა. წითელი. მე არ მახ-
სოვს, ამბობდა თუ არა, ვახტანგი
მოკლავსო.

თავჯდომარე. თქვენ უთხარი გა-
მოამიგებლს, ვითომ ევეტინა ჯორჯა-
ძისა ამბობდა: ახ, რა მოვადინე,
რათ დავატილო, რა მომივიდა ესა.
მე მოვაკვლევინებ იმას ჩემს პატარა
ვახტანგს. ხამუშად ჰრატავდა და
ლაპარაკობდა. სახე ჰქონდა წითე-
ლი, თვალები სისხლით საცეო.

შოკაშვილისა. მართალია, წინა-
დაც ვიცნობდი, მე მაშინ ქმარიც ვერ
ვიციანი. ჩემზე წინ ჩემმა ყმაწვილებმა
ვიცნეს: მე წამოვიყვანე შინ. ის თა-
მამად ამოვიდა. მე მისწრობდა აღ-
მართზე, მე წავეციე და ის-კი არა.
ტასა დაჭანა. მე მაშინ სარკეში
მივად. ვიყავი ძიმა ყმაწვილის ვახ-
ტანგისა. ერთი შვილი ჰყავდა მხო-
ლოდ. მე შევიწინე ძლიერი ადუღე-
ბა და განაჩნებდა. ჩემი ტანსამოსი

მოიყვანა შინ ევეტინა ჯორჯაძისა. მე
გამოუტყველო ტანსამოსი, საშინელი
სანახაი იყო ევეტინა. ჩემმა ქმარმა მო-
იყვანა და მატოვა ჩემსა და შემთხვე-
ვების-კი არა უთქვამს-რა. საშინელი
ადუღებულ, გაწვილი იყო და
როცა ტანსამოსს ვუცვლიდი, ხმაც
არ ამოვლიდი. მე არა ვიცოდი-რა, თუ
რა მოხდა, ტანსამოსისთვის ჯორ-
ჯაძისთვისა გავგზავნე ჩემი პატარა მო-
სამსახურე გოგო, 12 წლისა.

კითხვაზე. მე არავითარი მასხვს,
სიტყვა რამე თუ არა ეწინამე. მე მი-
ყუენავთ თვის სახლში და იქ მაშინვე
ზარბაზიშვილის ცოლიც მოვიდა. სხვა
არა შემეშინებია-რა.

კითხვაზე. ვიყო არ გინახათ?
შოკაშვილისა. არა.
კითხვაზე. არ შეგიძლიანთ გიხსენ-
ოთ, როგორი სახე ჰქონდა მაშინ
ქნ. ევეტინა ჯორჯაძისა?
შოკაშვილისა. წითელი. მე არ მახ-
სოვს, ამბობდა თუ არა, ვახტანგი
მოკლავსო.

თავჯდომარე. თქვენ უთხარი გა-
მოამიგებლს, ვითომ ევეტინა ჯორჯა-
ძისა ამბობდა: ახ, რა მოვადინე,
რათ დავატილო, რა მომივიდა ესა.
მე მოვაკვლევინებ იმას ჩემს პატარა
ვახტანგს. ხამუშად ჰრატავდა და
ლაპარაკობდა. სახე ჰქონდა წითე-
ლი, თვალები სისხლით საცეო.

შოკაშვილისა. მართალია, წინა-
დაც ვიცნობდი, მე მაშინ ქმარიც ვერ
ვიციანი. ჩემზე წინ ჩემმა ყმაწვილებმა
ვიცნეს: მე წამოვიყვანე შინ. ის თა-
მამად ამოვიდა. მე მისწრობდა აღ-
მართზე, მე წავეციე და ის-კი არა.
ტასა დაჭანა. მე მაშინ სარკეში
მივად. ვიყავი ძიმა ყმაწვილის ვახ-
ტანგისა. ერთი შვილი ჰყავდა მხო-
ლოდ. მე შევიწინე ძლიერი ადუღე-
ბა და განაჩნებდა. ჩემი ტანსამოსი

მოიყვანა შინ ევეტინა ჯორჯაძისა. მე
გამოუტყველო ტანსამოსი, საშინელი
სანახაი იყო ევეტინა. ჩემმა ქმარმა მო-
იყვანა და მატოვა ჩემსა და შემთხვე-
ვების-კი არა უთქვამს-რა. საშინელი
ადუღებულ, გაწვილი იყო და
როცა ტანსამოსს ვუცვლიდი, ხმაც
არ ამოვლიდი. მე არა ვიცოდი-რა, თუ
რა მოხდა, ტანსამოსისთვის ჯორ-
ჯაძისთვისა გავგზავნე ჩემი პატარა მო-
სამსახურე გოგო, 12 წლისა.

კითხვაზე. მე არავითარი მასხვს,
სიტყვა რამე თუ არა ეწინამე. მე მი-
ყუენავთ თვის სახლში და იქ მაშინვე
ზარბაზიშვილის ცოლიც მოვიდა. სხვა
არა შემეშინებია-რა.

მოიყვანა შინ ევეტინა ჯორჯაძისა. მე
გამოუტყველო ტანსამოსი, საშინელი
სანახაი იყო ევეტინა. ჩემმა ქმარმა მო-
იყვანა და მატოვა ჩემსა და შემთხვე-
ვების-კი არა უთქვამს-რა. საშინელი
ადუღებულ, გაწვილი იყო და
როცა ტანსამოსს ვუცვლიდი, ხმაც
არ ამოვლიდი. მე არა ვიცოდი-რა, თუ
რა მოხდა, ტანსამოსისთვის ჯორ-
ჯაძისთვისა გავგზავნე ჩემი პატარა მო-
სამსახურე გოგო, 12 წლისა.

კითხვაზე. მე არავითარი მასხვს,
სიტყვა რამე თუ არა ეწინამე. მე მი-
ყუენავთ თვის სახლში და იქ მაშინვე
ზარბაზიშვილის ცოლიც მოვიდა. სხვა
არა შემეშინებია-რა.

კითხვაზე. ვიყო არ გინახათ?
შოკაშვილისა. არა.
კითხვაზე. არ შეგიძლიანთ გიხსენ-
ოთ, როგორი სახე ჰქონდა მაშინ
ქნ. ევეტინა ჯორჯაძისა?
შოკაშვილისა. წითელი. მე არ მახ-
სოვს, ამბობდა თუ არა, ვახტანგი
მოკლავსო.

თავჯდომარე. თქვენ უთხარი გა-
მოამიგებლს, ვითომ ევეტინა ჯორჯა-
ძისა ამბობდა: ახ, რა მოვადინე,
რათ დავატილო, რა მომივიდა ესა.
მე მოვაკვლევინებ იმას ჩემს პატარა
ვახტანგს. ხამუშად ჰრატავდა და
ლაპარაკობდა. სახე ჰქონდა წითე-
ლი, თვალები სისხლით საცეო.

შოკაშვილისა. მართალია, წინა-
დაც ვიცნობდი, მე მაშინ ქმარიც ვერ
ვიციანი. ჩემზე წინ ჩემმა ყმაწვილებმა
ვიცნეს: მე წამოვიყვანე შინ. ის თა-
მამად ამოვიდა. მე მისწრობდა აღ-
მართზე, მე წავეციე და ის-კი არა.
ტასა დაჭანა. მე მაშინ სარკეში
მივად. ვიყავი ძიმა ყმაწვილის ვახ-
ტანგისა. ერთი შვილი ჰყავდა მხო-
ლოდ. მე შევიწინე ძლიერი ადუღე-
ბა და განაჩნებდა. ჩემი ტანსამოსი

მოიყვანა შინ ევეტინა ჯორჯაძისა. მე
გამოუტყველო ტანსამოსი, საშინელი
სანახაი იყო ევეტინა. ჩემმა ქმარმა მო-
იყვანა და მატოვა ჩემსა და შემთხვე-
ვების-კი არა უთქვამს-რა. საშინელი
ადუღებულ, გაწვილი იყო და
როცა ტანსამოსს ვუცვლიდი, ხმაც
არ ამოვლიდი. მე არა ვიცოდი-რა, თუ
რა მოხდა, ტანსამოსისთვის ჯორ-
ჯაძისთვისა გავგზავნე ჩემი პატარა მო-
სამსახურე გოგო, 12 წლისა.

კითხვაზე. მე არავითარი მასხვს,
სიტყვა რამე თუ არა ეწინამე. მე მი-
ყუენავთ თვის სახლში და იქ მაშინვე
ზარბაზიშვილის ცოლიც მოვიდა. სხვა
არა შემეშინებია-რა.

კითხვაზე. ვიყო არ გინახათ?
შოკაშვილისა. არა.
კითხვაზე. არ შეგიძლიანთ გიხსენ-
ოთ, როგორი სახე ჰქონდა მაშინ
ქნ. ევეტინა ჯორჯაძისა?
შოკაშვილისა. წითელი. მე არ მახ-
სოვს, ამბობდა თუ არა, ვახტანგი
მოკლავსო.

თავჯდომარე. თქვენ უთხარი გა-

პრიელ გამოვიკრდა, როცა მიძის ტანისამოსში ვნახე კნენა. კარგად ვნახე, რომ მოსამსახურეს თმაში ხელი ეჭირა, პირ-ქვე დახვებით და ისე სკემ-დნენ შუშვების ბეჭებსა და ზუგუშო.

დამაზას იცნობდა, ჯორჯაძის სახლში მიზანავს. ის ცუთხერხულად განსვენებულს რომან ჯორჯაძეს. დამაზას რომანი ხან თავით იღებდა, ხან კამოლ-ში ინახავდა. ერთხელ კიდევ გამოაწიერებინა მე ის დამაზა.

მე ასე დაწერილობითი იმიტომ ვიცი, რომ ჯორჯაძის სახლები მაინაჩემ-მა ააწუნა და მე მაშინ თითქმის სულ ჯორჯაძეაძანთა ვიყავი.

ოსსიკო იხატა შეიქცა. მე ვნახე, როცა ქალს სცემდნენ, მე ბულღარში ვიყავი და მივედი ქალის ტირილისა და ღრიალზე, ქალი საშინაოდ ღრიალდა, ტირილი და რაღაც სიტყვებს ამბობდა. მე სიტყვები ვერ გავიგე-თითი ათრეცხვით მოსამსახურებები ტალახში, სკემდნენ უწყობლად. ჩემის თვლით ვნახე, როგორც სცემდნენ და თითი ათრეცხვით. მედიკოვი ზურგზე აწეა და ისე სცემდა. ღლე იყო ადრინ-ანი, როცა ააწუნებ, გენოს სახესრულ-ლიად შემოიღობის ჰგავდა.

ვანუ ბაღურაჯი (დესტერევი). მე ვნახე ერთი ქართულად ჩატული ქალი, რომ შევიდა მარხის უფროსის სახლში. დამაზა გავარდა. ქალი ვარეთ გამოვარდა და მასთან გამოვიყვანე შიშვე-შვილი და დავიტრეს. ჩემი სახლი იქვე ახლოს იყო, უბრალოდ ქა-ბა ეცვა, თანვე შალი ეტეია. დამაზა ხელოვანად გავარდა, როცა წიქ-ქა. მე არ მიზანავს, როცა სცემდა. სანამ მიხატო. შიშვე-შვილი არ ვიყუ-ნა და არ მიბრუნდა, მე იქ ვიყავი.

ვათსაჯე, ვეცა კიდევ სცემეს, მე არ მიზანავს. კნენას სახე არ დამიზანავს.

გეგლი. თხოულობს წაეცი თბათ, თუ რა უჩვენა ბაღურაჯი გამოამიყუ-ბილს. აი ეს წინადადება ჩვენება: „ჩოლოვა-შვილი რაღაცა ჰქონდა, კნენამ არა უზასუბა-რა: სახე შემ-ლი ჰქონდა და გიჟა ჰგავდა“.

ბაღურაჯი, მას აქეთ დიდი ხანია, იქნება ვერც იყო და ესევე კიდევ აღარ მახსოვს.

გეგლი. მე საქორღ არა ვრაც ჰქონთოთ მოწმებს: 3. პეტროვის, ხალ. შიშვე-შვილი და ვლ. პეტროვის, ხალ. მოწმებს ანთავისუფლებენ. საათის 3/4, ნაშუადღევს რჩევს შესწევ-ტენ საღამოს 7 საათამდე.

(შეგრძელ იქნება)

შაბათობით დიდის 9 საათზე და მასწავლებლის შირის გზით მოსაირა-გაკვეთისა და რეჟისორისა და რეჟისორისა წამსაქმელს გეგის.

ვეტერნარის ბიურე, 10 მარტი

Table with 4 columns: Name, Amount, Date, and other details. Includes entries for 'მან-მანაიანი ოქრო', 'ტანაქის ვეზონები', etc.

საბაღურაჯი ოსობანი

ქრისტეს ჰელე ჩემი (1889) წელიწად-ქვეყნის შექმნიდან 7397. ქვეყნის ინიციტიონი მე-14, ამის ქორალიონი—481 წელი. დაიწყო 1408 წ. და დაგება 1940 წ. ახლა ინიციტიონი მე-4, ამის ქორალიონი მე-45 წელიწადი. დაიწყო 1844 წ. და დაგება 2376 წ.

1889 წლის ზედ-ნაგება—6. მარტი 31 დღის არის.

15 დღე ითმებათი. წმ. მოწ-ბანი და სხ. ცხოვრ. დღეებია. მაშად, მე-25 რიცხვი თვის რეჟისის, 1306 წ. ჰეგლის.—ქვეყნარტი მე-12—5. ტელისში მე აზიდის 5—51, ჩადის 6—21. მივარე 26 დღისა.

16 დღე ხუთშაბათი. წმ. მოწ-ბანი, კათოლ. წმ. გიორგისა. მაშად, მე-26 რიცხვი თვის რეჟისის, 1306 წ. ჰეგლის.—ქვეყნარტი მე-12—5. ტელისში მე აზიდის 5—50, ჩადის 6—22. მივარე 27 დღისა.

გამოსაღები ოსობანი

ნინბი

I მარტიდან I აპრილამდე.

თეთრი პური რუსული 1 გერ. 5 კპ. პური 1-ის სარისისა. 3 1/2 2 3 2

თონის წითელი პური 1-ის სარის. 5 2 3 3 1/2

კვარის მამის პურის ღავა 5 1-ის სარისისა 4 მე-2 სარისისა 4 მე-3 4

ძირის სორი 1-ის სარისისა. 9 8 6

სეა 10 ცხრის სორი 1-ის სარისისა. 10 10 8

ღორის სორი 2 2 2

აიოსალა ცხხლის მამების შამს

ბათუმიდან გადის: ხუთშაბათო-ბით ნაშუადღევს 4 საათზე მოკლე გზით და სოფორისაისის და კერში მყოფად.

შაბათობით სდამის 8 საათზე შირის გზით (ყველს საუ-სადგურში შე-ივად).

ვერბობით სდამითა, სსსდარ-ტარი, სტამბოლში მდის.

ბათუმიში მიდის ოდესიდან: სმ-შაბათობით შუა-ღამის შირის გზით.

პარსევერით დღით ოდესიდან მოკლე გზით (კერისა და სოფორის-საისიში მყოფად).

შაბათობით დღით სტამბოლში. თითქმის ბათუმიში მიდის: სმ-შაბათობით—ამის შემდეგ, როცა სო-სხედამ მიდის გემი შირის გზით.

ხუთშაბათობით—დადის 9 საათზე და მასწავლებლის შირის გზით მოსაირა-გაკვეთისა და ყირამის გეგის.

განცხადებანი

წერა-კითხვის საზოგადოებამ გა-ნიზნა შეგაროვს და დაბეჭდოს სახლობი „ზღაპრები და ლექსები“.

ამისათვის მიმართავს ყველას და უმარჩოვლად სთხოვს, არ დაიშუ-რონ და გამოუგზავნონ საზოგადო-ბის გამგეობას ეოსც ამ გვარი რამ ნაწარმოები მოგვარება, ან შემდეგში მიმართვებს.

ამისთანავე გამოგება საზოგადო-ბის საქორღ პრესის საუკეთესოდ გამოაცხადოს, რომ ვინც რამე ზღა-პრის თუ ლექსებს წარმოუღებს საზოგადოებას, თითო ღირსეულ ზღა-პრის თუ ლექსს და მიიღებს არა-ნაკლებ ხაზინს დაბადებულ წინასა, სსად კრება იქნება ზღაპრ-ლექს-ებებისა.

ამ აღრესით უნდა გამოგზავნოს: ტიფლის, Дворцовая ул., д. Дворня. Земел. Банка, №№ 120, და 121. Канцелярия Общества грамотости.

(10—5)

ს ა მ რ ი ს პ რ ი ა რ ი ს ა. ე. ოსტროუ-მოსისა

თმის ჩამოსაღება და თმისა ქსატილად.

სოფლის საზოგადოება, ნამდვილი მამის ოსტროუ, ისეთი, რომელსც იარსებზე უფლები მამობის მიერ დამ-ტრესებულ მამა

№ 3374.

ისევედ თითო 30 კპ. დიდი ნაწერი ჰელის 50 კპ. იმევედ ადგილქსა და მათათვის და სპარაფორი მალაზედ.

საწილი მყოფად მისთვის, პორტო-გის, მაშის შესახებზე, მურველის ქანაღში.

წმ. ანთონის მამობის საზოგადოების

წიგნის-საწყობი

(Дворцовая ул., Караванъ Са-райъ Земельн. Банка, № 109, 110)

ისევედ ყოველ ვეარი წიგნები, რაც ღლედის დაბეჭდული ქართულს ენაზე და ვასყიდვად კიდევ მომობ-ეება, და გარდა ამისა ახლოდ შემენი-ლი წიგნები:

ქართული გრამატიკა, შედ. მან. კპ. გეგლი ან. კუთხოვან-სვან. ,, 40

საქართველოს კალენდარი, გუ-სისა. ,, 45

კრებული არითმეტულ ამო-ცნებების, რ. ვასილიაძისა. ,, 40

ანბანი კანაზე საყერი, გ. ტა-ტუშვილისა. ,, 20

დღითი ასლანიშვილი-ჯანდი-ერი, ა. ფურცელაძისა. ,, 10

ქალაქებში და მომარტებანი ამბროსი სურესელისა, აფქსანდრე ეპისკოპოსის გამოცემა. ,, 50

მარინ, ისტორიული მოთხ-რობა გუბისა. ,, 30

საბა-სულთან ორბელიანის ლექსები, აფქსანდრე ეპისკოპოსის გამოცემა. ,, 3

სამართლის წიგნი ვასტან-ფეხლ-მეგობლის (რუ-სულს ენაზე). ,, 3 50

ვახის ობი. ,, 10

ლოკვანი, დამაზისა. ,, 30

სიკვდილი მართლისა, პინ-ტოკოა პალატის მყოფადს წი-რალი თავის მყოფადს ქალთან. ,, 5

ტიბოკონი, რ. სურდაძისა. ,, 1

სასაბლწლო, ნ. სოფოლისა. ,, 40

საქართველოს მეფეებზე, გუ-ლისსეფლისა. ,, 15

საუკეთესო ცოდნა, გიორგი წერეთლისა, მეორე გამო-ცემა წ. ვაჭიშვილისა. ,, 20

გულიერის მოკლე-ზარობა ხუთი აბა-ვი, სუფსაქოლა ამბები. ფრანკო-განად-მობეჭდილი ან. თუმანი-შვილისა მეორე. ,, 15

ქალაქების გასრულ ეპისკოპო-სის I ნაწ. ,, 1 50

II ნაწ. ,, 1 50

ბუნების მოკლენანი, ს. მუსტა-შვილისა. ,, 15

ღარიგება, თუ როგორ უნდა მოუწოდონ ღლედამ ბოქო-მე-ორე ეპისკოპოსს, გადმოცე-ვა. ,, 5

ბუნო ვე. კარბიანის ობი. ,, 10

სურათები გრეს-კარის სიორე-ბილამ გე. ვასილიაძისა. ,, 10

სამი კომედი, ა. გარბილისა. ,, 60

თამარ-ტბორი, იორბორული ობი-მოკლედობანი დამა-ტრული პარეა. ,, 50

ბუნების კარი, შედგენილი ა. გოგებაშვილისა. ,, 75

ღელა-ენა, მისივე. ,, 30

თამარანი, გალესილი გეგუნ-სა. ,, 50

გელაკის ხეღერი ნამობი გელეს-კარის ქალისა, თორ-განა ა. დამაშვილისა მეორე. ,, 15

გენათის მომსატერი, კამო-განა დამაშვილისა. ,, 25

ფეხური ლექსები, ვახ. ფურ-რისა გამოცემა. ,, 40

პალესი, ტრაგედია შექსპი-რისა, აიგლისურით სთ. ,, 15

ა. შანბლის მეორე. ,, 30

სააოლიბიომ და სალიბიბატუსო ბაზათი

„ივერია“

1889 წ. 1-ს იანვრიდან გამოვა ყოველ-ღვე გარდა იმ დღეებისა, რომელნიც შედ მოსდევნ ვიბრა-უქიყებს.

Table with 2 columns: Day, Price. Shows rates for 12, 11, 10, 9, 8, 7 days.

საზღარ-ვარეთ დაბარებული იღირება 17 მან. მიულის წლით. სოფლის მასწავლებელთ „ივერია“ მიულის წლით დაიბრება 8 მან. ტფილისის გარე მესურებელ უნდა დაიბაროს გაზეთი შედგეს ადრესით:

Тифлис. Въ редакцію газеты „ИВЕРІА“.

თუ ტფილისში დაკვეთილი გაზეთი ტფილისის გარე ადრეს-ზედ შესცვალა ვინმე, უნდა გრამადინოს რედაქციამ ერთი მანათი; სხვა უფლის ადრესის შეცვლაზე—40 კპ.

თუ თვის განმავლობაში დაიკეთა ვინმე გაზეთი არა მიულის წლით, იმას მხოლოდ შემდეგს თვის პირველ დღემდე გამოგზავნება. განცხადებანი მიიღებანი გაზეთის რედაქციამ.

შანი განცხადების დაბადებისთვის:

ა) მეთათვი გერესულ თითო-ჯერ სტრატონი 8 კპ., პორტულსე—16 კპ. ბ) სრული უფასოსეულ გეგლი 30 მანათი, ხალდა პორტული გერე—60 მანათი. რიცხვი სტრატონისას განმავლობაში იმის ეკლო-ბისად, რამდენს ადგილსად დაეჭვს 25 სთო გაზეთის ტუქსისას.

ხელ-ნაწერი და საგზოოდ დანიშნული წერილები (კარანაწინდებები) რედაქციის სახლობაზედ უნდა გამოგზავნოს. მიღებული ხელ-ნაწერი, ანუ საგზოოდ წერილები, თუ სტრატონი მოიბრუნა, ან უმარჯულად, ან შესწორებულ იქნება. არ-დაბეჭდვს ხელ-ნაწერებს, თუ ერთის თვის განმავლობაში პატრონებს არ მოიბრუნეს, მერე რედაქციის ვეგარ მისაზრებამ.

არა-განს მიწერ-მოწერას არ დასაქვდება ხელ-ნაწერების და წერალები შესახებ რედაქცია არა ეისრუდობს.

პირდაპირი მოლაპარაკებისათვის რედაქცია თავისუფალ იქნება ყოველ დღე, გვარა-უქების გარდა, პირველ საათიდან სამს სთამადე და სდამობობი 7-დან 8 საათამდე.

რედაქცია იმყოფება: ფრეილინის ქუჩაზე, მასწავლებლის სახლში, № 5.

საქართველოს იმპერატორის ყველა ადგილისა და საწარმოების მამობისა.

ჩემი ვაქილი ნესტლესი. პირის 18. 15. კ.

ბოქო მყოფად ბეჭეობა სასრდოეობად

ვეფსია ვეგლი აქამდე მოკლილი საუკლებობანს, რომელიც იფდის ჩემს მამობისას სწესს. იგი ნოყიერია, ავილად მისაზრ-ებელი და ყოველი ბავშვი ვეფსიეობით ეყუბა.

მოწონებულია აბგურეგ ეს მისი ვეფსიეობა სსსდომი უფროს-თათისში, თუ სსსაი უბანი აბსთი.

ფაქ-ბამონდული, ბასელოვსული ჩემი ნესტლესი პირის 85 აბა.

ისევედ ტუ ოს სსს კვეცისის საბავთლო მოკლე მოკლე ანა-გობისას, ა. წერსილიან, ა. პომპიან, გ. ა. პომპიანე, ვ. გრეგორიან და აბგურეგ რესურსის იმპერატორის ყველა ადგილისა და საწარმოების მამობისა.

უპოვებენ სსს ბავშვებს, რომელსც, № 85. სსს, ჰაიკოვსკის, ვაგროვის სსს. დაეკისანდრე ვეწყვილიან.

ეთად ერთი ზეგნო მიუდის რუსეთის „Английск. Банку“

მაქს პეტეია საზოგადოებას ვასტობა, რომ მე ვასხვის-გეგას ეკ-სრულად მისოდებ ამ თუჩუეს ქუეყნისათვის, რომელსაც ლეურეგ ბუ-ქალი ზეს და რომელსაც შედამ მოწონება დაეკისანდრე ეწეველის, ჩემის ეთად-ერთის ვეგნების მიუდის რუსეთში.

გენის ნესტლე, ვეგმა (შეგაგრაას). (12—1)